

[Indonrigsministeren.]

været en fest, hvor der er udsænket sherry eller spiritus af en eller anden art?

Jeg tror altså ikke på den slags patentløsninger, men på, at vi i fællesskab skal finde ud af, hvad vi kan gøre yderligere, men der kræves altså midler. Jeg er parat til at give alle de oplysninger, som et udvalg måtte ønske, jeg er også parat til en debat om tingene, jeg er parat til, at vi i fællesskab gør noget ved problemet, men lad os så lade være med at gøre det med løsninger, som ingenting løser, men kun skaber problemer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om tilvejebringelse af grundlag for anlæg af en jernbanetunnel mellem Helsingør og Hålsingborg [af Bilgrav Nielsen m. fl.].

(Andre selvstændige forslag nr. XXXVII. Fremsat 27/11 75).

Forslaget sættes til forhandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Matthiasen):

Det er med tilfredshed, jeg har læst de synspunkter, som forslagsstillerne har givet udtryk for i bemærkningerne til det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Disse synspunkter, som har motiveret forslagsstillerne, falder nemlig nøje sammen med den trafikpolitiske holdning, som jeg gav udtryk for i den trafikpolitiske redegørelse her i tinget for et par måneder siden.

Hertil kommer, at den indstilling til en jernbanetunnel i H-H-linjen, som forslaget er udtryk for, ligger i forlængelse af den linje, vi fra dansk side har fulgt i dette spørgsmål, og som først og fremmest gav sig udtryk i,

at dette anlæg på dansk initiativ indgik i den samlede dansk-svenske Øresundsaf-tale, som blev indgået i 1973. Som alle ved, var det heller ikke på grund af H-H-forbindelsen, at Øresundsaf-talen ikke kunne samle den nødvendige tilslutning i folketinget.

Vi er alle sammen klar over, at når dette forslag til beslutning ligger på folketingets bord netop nu, skyldes det den betænkning, som den svenske riksdags trafikudvalg afgav i november måned sidste år, og som riksdagen i Stockholm den 26. november 1975 tog til efterretning. Allerede den 19. november sidste år havde jeg i folketingets spørgetid lejlighed til at veksle ord med hr. Bilgrav-Nielsen om sagen.

Siden har jeg efter dette forslags fremsættelse yderligere haft lejlighed til at drøfte sagen med den svenske trafikminister. Jeg fik herved bekræftet, at det, jeg gav udtryk for i mit svar til hr. Bilgrav-Nielsen, fortsat havde gyldighed. Jeg skal ganske kort resumere, hvad den svenske riksdag har udtalt herom i november, da man tiltrådte betænkningen fra trafikudvalget.

Man konstaterede med tilfredshed den helt åbne, forudsætningsløse karakter af det undersøgelsesarbejde, som de to regeringer har sat i gang. Omfanget og tilrettelæggelsen af dette arbejde synes efter trafikudvalgets opfattelse på væsentlige punkter at tilgodesse de formål, som de partier, der havde rejst sagen i den svenske riksdag, havde. For det andet nævner udvalget en række forhold, som taler for en jernbaneforbindelse i H-H-linjen, og udtaler, at man i konsekvens heraf finder det ønskeligt, at H-H-forbindelsen snarest bliver etableret. For det tredje udtaler man, at en separat løsning af H-H-problemet synes at være noget, man bør overveje. For det fjerde siger udvalget endelig, at der for Sveriges vedkommende må ske en klarlægning med hensyn til finansierings- og omkostningsspørgsmålene i forbindelse med projektet, og nævner, at også spørgsmålet om afgiftsberegningerne må indgå heri.

Folketingets udvalg om offentlige arbejder har i øvrigt fået tilstillet den fuldstændige tekst til den svenske betænkning, og jeg skal kun føje til, at debatten i den svenske riksdags plenum ikke tilførte denne betænkning nye synspunkter.

Jeg vil gerne på denne baggrund og på